

Bitō

Eva contra Eva

Autor **Pau Miró**

Directora **Sílvia Munt**

*Però la teva generació no
ho posa fàcil. Us aferreu al
poder com que si s'arrapa
a un bot salvavides, enmig
de l'oceà, de nit, en una
tempesta de veritat.*

Fragment d'*Eva contra Eva*

Estrena prevista:

Gener 2010 · Teatre Goya

Una producció de:

Bitō

Fitxa artística

Autoria: **Pau Miró**
Direcció: **Sílvia Munt**

Intèrprets
Emma Vilarassau
Nausicaa Bonnín
Andreu Benito
Eduard Farelo

Comunicació, premsa i màrqueting: **Bitò**

Direcció de producció: **Josep Domènech**
Distribució: **Bitò**

Eva contra Eva de Pau Miró

Sinopsis

Eva contra Eva és una comèdia inspirada en el clàssic “All about Eve” de Joseph L. Mankiewicz. Dues actrius, dues generacions ben diferenciades, han d’interpretar un mateix personatge. En aquesta coincidència topen dues maneres d’entendre la vida i la professió.

L’actriu jove lluita per aconseguir l’oportunitat de donar-se a conèixer. L’actriu més gran s’esforça per no permetre que el pas dels anys la facin desaparèixer dels escenaris. Però això no les converteix necessàriament en enemigues, són més aviat mirades complementaries que poden aprendre l’una de l’altra, sense cap necessitat de destruir-se. Se n’acabaran adonant o es devoraran l’una a l’altra?

A ***Eva contra Eva*** els personatges de l’obra (el director, el crític, la representant i les dues actrius) fan servir el teatre per parlar de la vida i la vida per parlar del teatre. S’entreguen a aquesta professió amb tanta intensitat i devoció que sovint perden la capacitat de riure’s d’ells mateixos. I és qui on rau la comèdia, en l’excessiva

transcendència que atorguen a les seves vulnerabilitats, convertint-les en meres vanitats. Shakespeare deia que l’objectiu del teatre és posar un mirall davant els espectadors per poder-hi reflectir les virtuts i els defectes de cada època. Tant de bo en el mirall que intentem posar a ***Eva contra Eva*** hi puguem veure algunes de les nostres imperfeccions contemporànies amb un somriure a la cara.

Pau Miró

L'autor

Actor, dramaturg i director. Llicenciat en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona (1998). S'ha format com a dramaturg en diferents seminaris de la Sala Beckett impartits per Carles Batlle, Sergi Belbel, Xavier Albertí, José Sanchis Sinistera i Javier Daulte, entre d'altres.

En el terreny de la dramaturgia i direcció, els seus darrers treballs són *Dogville: un poble qualsevol* (Teatre Lliure, 2019), *Cyrano* (Teatre Borràs i Temporada Alta, 2017), *Un tret al cap* (Sala Beckett, 2017), *Filla del seu pare* (Teatre Lliure, 2017), *Victòria* (TNC, 2016), *Terra Baixa*, interpretada per Lluís Homar (estrena el novembre de 2014 al Festival Temporada Alta) i *Dones com jo* (estrena el gener del 2014 al Teatre Romea).

També és autor d'*Adiós a la infància* (dramaturgia a partir de les principals novel·les de Juan Marsé amb direcció d'Oriol Broggi. Teatre Lliure, 2013) i *Els Jugadors*, que també dirigeix (Festival Temporada Alta, 2011, i Teatre Lliure, 2012). Aquest text va guanyar el premi Butaca al millor text 2012 i ha estat traduït a l'italià, anglès, grec i castellà.

A més a més, a Itàlia es va estrenar amb gran èxit de crítica i públic al Teatro Piccolo de Milà el 2013 i es va endur el prestigiós Premi Ubú com a millor text estranger. Durant la temporada 2008-2009 estrena *La trilogia animal*, de la qual és autor i director i per la qual rep el Premi de la Crítica Teatral de Barcelona al millor text. El 2004 estrena *Plou a Barcelona* a la Sala Beckett, sota la direcció de Toni Casares, peça que s'ha estrenat amb diversos muntatges arreu del món (Itàlia, Portugal, Anglaterra, Canadà...).

Sílvia Munt

La directora

Actriu, directora de cinema i teatre i guionista, va iniciar la seva carrera artística en el món de la dansa. Titulada en Ballet Clàssic per The Royal Ballet de Londres (1974), va formar part del Ballet Contemporani de Barcelona, entre d'altres. Després d'una extensa carrera com a actriu, en la qual ha participat en més de cinquanta pel·lícules i ha aconseguit, entre d'altres, el premi Goya pel seu paper a **Alas de mariposa**, el 2001 va fer un gir a la seva trajectòria i va passar a dedicar-se principalment a la direcció, tant de pel·lícules com de documentals i teatre.

En aquesta etapa, va guanyar el seu segon Goya, aquest cop com a directora, per **Lalia**, el seu primer curt documental, que va arribar a acumular més de quinze premis, entre ells el United Nations World Forum on Children's Television. Tot seguit van arribar **Gala**, un llargmetratge documental i premi Millor Òpera Prima i **Pretextos** (llargmetratge de ficció i premiat com a Millor Direcció al Festival de Málaga), entre d'altres.

El seu darrer projecte documental, **La granja del pas**, una pel·lícula que parla de la capacitat de

superació i solidaritat en una societat castigada per la crisi, ha rebut nombrosos premis internacionals com el primer premi a la Seminci de Valladolid, o el primer premi PRIMED.

En el camp del teatre, ha dirigit **Surabaya** de March Rosich (2005); **Cap al tard**, amb textos de Santiago Rusiñol (2007); **Una comèdia espanyola**, de Yasmina Reza (2009); **Dubte**, de John Patrick Shanley (2012); i darrerament **El Preu** d'Arthur Miller (2016); **Les noies de Mossbank Road** d'Amelie Bullmore (2018), amb un gran èxit de crítica i públic; **El Precio**, versió castellana d'**El preu**; **La resposta** de Brian Friel (2018); **Dogville**, també de Pau Miró (2019) i l'estiu 2019, estrena **Casa de Nines**, un muntatge en el marc del Festival Grec.

També ha treballat com a realitzadora de pel·lícules per a televisió, unes vuit en total, de les quals també s'ha encarregat d'escriure els guions. Ha estrenat l'adaptació de **Vida privada**, de J.M. de Sagarra, una mini sèrie de dos capítols que ha dirigit per a la pantalla petita.

Emma Vilarassau

Intèrpret

Va estudiar interpretació a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona del 1977 al 1980, i va completar la seva formació amb seminaris amb John Strassberg i Carlos Gandolfo, així com amb estudis a l'escola de Philip Gaulier a París l'any 1985. És una de les actrius més reconegudes de l'escena catalana, també molt requerida a la televisió i al cinema.

La seva trajectòria teatral abasta més de quaranta interpretacions des de l'any 1982, any en què va debutar als escenaris amb *Mort, dimoni i carn*, de Maria Aurèlia Capmany, dirigida per Carme Portaceli (Teatre Lliure, 1982). Al Lliure va treballar durant un llarg període sota les ordres de Fabià Puigserver, Lluís Pasqual, Pere Planella, Carme Portaceli i Xicu Masó. El 1990 es va posar per primer cop sota la direcció de Sergi Belbel a *Tàlem* (Teatre Romea) i, posteriorment, va repetir a les seves ordres a: *El criptograma*, de David Mamet (TNC, 1999); *L'habitació del nen*, de Josep Mª Benet i Jornet (Teatre Lliure, 2003); *Agost* (TNC, 2010-2011); *Els dies feliços*, de Samuel Beckett (Teatre Lliure, 2014); *Fedra*, de Racine (Teatre Romea, 2015), i *Caiguts del cel*,

de Sébastien Thiéry (Teatre Condal, 2015 i Teatre Goya, 2016).

També destaquen les seves interpretacions a les ordres de: Ariel Garcia Valdés a *Les tres germanes* (TNC, 2005); Manel Dueso a *Un tramvia anomenat desig* (Teatre Romea, 2000); Lluís Homar a *El barret de cascavells* (Teatre Lliure, 1994); Josep Maria Mestres a *La infanticida* (Teatre Romea, 2009) i *Un matrimoni de Boston* (Teatre Lliure, 2006); Pere Riera a *Barcelona* (TNC, 2013), *Desclassats* (La Villarroel, 2011) i *Infàmia* (La Villarroel, 2016); Daniel Veronese a *Qui té por de Virginia Woolf?* (Teatre Romea, 2011); Pau Miró a *Victòria* (TNC, 2016) i *Un tret al cap* (Sala Beckett, 2017); Andrés Lima a *La mare*, de Florian Zeller (La Villarroel, 2017); i Lluís Pasqual a *Medea*, a partir d'Eurípides i Sèneca, amb versió d'Alberto Conejero i el mateix Lluís Pasqual (2018).

La seva extensa trajectòria sobre els escenaris ha estat guardonada amb diversos premis, entre els quals cal destacar la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (2015); el premi Max

2014 a la millor actriu de teatre i el premi Butaca
2013 per *Barcelona* (2013); el premi Teatre BCN
2004-2005 a la millor actriu per *Les
tres germanes* (2005); el premi Els millors de
la Ciutat de Tarragona a la millor interpretació
femenina per *L'habitació del nen* (2003); el
premi de la crítica teatral de Barcelona per l'obra
Criptograma (1999), i el premi Margarida Xirgu
per *Dansa d'agost* (1993), entre d'altres.

Nausicaa Bonnín

Intèrpret

Actriu catalana de teatre, cinema i televisió. Va debutar al teatre amb nou i anys amb un muntatge titulat **Cartes a nenes**, sobre les cartes de Lewis Carroll, que va dirigir el seu pare.

Ha treballat en nombroses produccions teatrals entre elles: **El sistema Solar** (Mariana de Althaus i direcció de Carol López, 2018); **Les bruixes de Salem** (Arthur Miller i direcció d'Andrés Lima, 2016); **Don Joan** (Molière i direcció de David Selvas, 2016), **Sunday Morning** (Carol López 2016), **La cena del rey Baltasar** (Calderón de la Barca i direcció d'Hermann Bonnín, 2015), **L'efecte** (Lucy Prebble i direcció de Carol López, 2015), **La dama de las camelias** (Alexandre Dumas, amb direcció d'Hermann Bonnín, 2014); **Ocells i llops** (Josep Maria de Sagarra i direcció de Lurdes Barba, 2014); **Tots fem comèdia** (Joaquín Oristell, 2013), **Grooming** (Paco Becerra i direcció de José Luís Gómez, 2012) i **La Gaviota** (Antón Chéjov amb direcció de Rubén Ochandiano, 2011).

En cinema ha participat en diversos films entre els que destaquen **Secuestro** (Mar Targarona, 2016), **Los Tontos y Los estúpidos** (Roberto Castón, 2014), **El cuerpo** (Oriol Paulo, 2012), **Elisa K** (Judith Collé i Jordi Cadena, 2010) o **Tres días con la familia** (Mar Coll, 2009), amb qual va estar nominada als premis Goya.

En televisió destaca la seva participació a **El cor de la ciutat** o **Cites**. Darrerament ha treballat a **Servir y Proteger** (TVE), **La llum d'Elna** (Tv3) o **Sé quien eres** (Tele 5). Aquest any 2019 estrenarà **La Fossa**, una minisèrie de Bausan Films per Tv3.

Eduard Farelo

Intèrpret

Eduard Farelo és actor, doblador i presentador català. Començà la seva carrera en un grup de teatre aficionat. Més tard va ingressar en el grup de teatre de la universitat i gràcies a això se li va oferir l'oportunitat de treballar en una sèrie de TV3, punt de partida d'una llarga trajectòria professional.

Com a doblador, habitualment posa veu a Djimon Hounsou, Edward Burns, Josh Lucas, Gary Dourdan, Eric Bana i el personatge del ruc de Shrek, entre d'altres. A més, puntualment ha posat veu a Andy Serkis com Gòl-lum, a Colin Firth, a Michael Sheen a *Underworld*, a Senador Bail Organa a *Star Wars* (*Star Wars episodi II: L'atac dels clons* i *Star Wars episodi III: La venjança dels Sith*), a Taye Diggs, a Vincent Cassel a *Un mètode perillós*, etc. El 2013 va presentar el concurs musical de corals **Oh happy day** (TV3). Des de 2017 pren part a la telenovel·la diària, emesa a TV3, **Com si fos ahir**, en el paper de Miquel Cuevas.

En teatre ha tingut l'oportunitat de treballar

amb directors com Lluís Pasqual (**Celebració**, de Harold Pinter), Àlex Rigola (**Glengarry Glen Ross**, de David Mamet), Joan Ollé (**Fedra**, de Racine), Sergi Belbel (**Les falses confidències**, de Marivaux), Rosa Novell (**Olga Sola**, de Joan Brossa), Carlota Subirós (**La febre**, de Wallace Shawn), Marc Montserrat Drukker (**La ola**, de Ignacio García May i Marc Montserrat Drukker).

En cinema ha treballat en projectes d'Enrique Urbizu (**No habrá paz para los malvados**), Eduard Cortés (**Íngrid**), Xavi Giménez (**Cruzando el límite**), Ventura Pons (**Què t'hi jugues Mari Pili?**) o Marta Ballebó Coll (**Sevigné**).

A la televisió ha treballat a sèries com **Toledo** (Antena 3), **Niños robados** (Tele 5), **¿Hay alguien ahí?** (Cuatro), o **Ventdelpla** (TV3).

TEATRE

Hamlet. Dir: Pau Carrió (2016).

Absurds i singulars. Dir.: Joan Peris (2015).

Frank V (opereta d'una banca privada).

Dir.: Josep María Mestres (2015).

Joc de miralls. Dir.: Juan Carlos Martel Bayod (2015).

Cels. Dir.: Oriol Broggi (2014).

Poder absoluto. Dir.: Roger Peña i Carulla (2012-2014).

La ola. Dir.: Marc Montserrat (2013).

Les tres germanes. Dir.: Carlota Subirós (2011).

Celebració. Dir.: Lluís Pasqual (2011).

Marburg. Dir.: Rafael Durán TNC (2010).

La febre. Dir.: Carlota Subirós (2010).

L'home la bèstia i la virtut. Dir.: Pep Pla (2008).

Coral romput. Dir.: Joan Ollé (2007).

Les falses confidències. Dir.: Sergi Belbel (2005).

Glengarry Glen Ross. Dir.: Alex Rigola (2003).

Roda de mort a Sinera. Dir.: Ricard Salvat (2002).

Fedra. Dir.: Joan Ollé (2002).

A la cuina amb l'Elvis. Dir.: Roger Peña (2001).

Comèdia negra. Dir.: Tamzin Townsend (1999).

L'increíble inspector Hound. Dir.: Tamzin Townsend (1999).

T'estimo ets perfecte ja et canviaré. Dir.: Esteve Ferrer (1999).

Olga sola. Dir.: Rosa Novell (1999).

Pigmalió. Dir.: J.L.L. Bozzo (1997).

De què parlavem. Dir.: Tamzin Townsend (1997).

Pel davant i pel darrera. Dir.: Alexander Herold (1996).

Les dones de Traquis. Dir.: Pere Alberó (1992).

Cinema: XP 3D, Xperimenta el miedo. Dir.: Sergio Vízcaíno (2011).

No habrá paz para los malvados. Dir.: E. Urbizu (2010).

Cruzando el límite. Dir.: Xavi Giménez (2009).

Ingrid/myspace. Dir.: Eduard Cortés (2008).

Eloise. Dir.: Jesús Garay (2008).

Andreu Benito

Intèrpret

Actor principalment de teatre, la seva carrera abasta mes d'una trentena de produccions.

Ha treballat amb Joan Ollé (*Apocalipsi*, 1998; *L'oncle Vània*, 2004), Sergi Belbel (*El criptograma*, 1999), Manel Dueso (*La presa*, 2000), Mario Gas (*La Mare Coratge i els seus fills*, 2001), Antonio Simón (*Vindrà algú*, 2002), Lluís Pasqual (*Edipo XXI*, 2002), Magda Puyo (*Excés*, 2003), Georges Lavaudant (*Començaments sense fi*, 2003), Àlex Rigola (*Glengarry Glen Ross*, 2003), Ramon Simó (*Calígula*, 2004), Xicu Masó (*El fantàstic Francis Hardy*, 2005) i Rafel Duran (*Casa de nines*, 2004; *Panorama des del pont*, 2006).

Ha participat assíduament en produccions del Teatre Lliure: *Els estiuejants de Maksim Gorki*, dirigida per Carlota Subirós, a la Sala Fabià Puigserver (2006); *La cantant calba & La cantant calba al McDonald's*, dirigida per Joan Ollé (2006), a l'Espai Lliure; *Una còpia* de Caryl Churchill amb direcció de Jordi Prat i Coll (2007)

i *Après moi, le déluge* de Lluïsa Cunillé amb direcció de Carlota Subirós (2007).

Durant la temporada 2008/2009 va protagonitzar a la Sala Beckett *Una ciutat brillant* de Conor McPherson amb direcció de Jordi Vilà. També al Lliure, va formar part del repartiment de *La nit just abans dels boscos* de Bernard-Marie Koltès, *Nixon/Frost* de Peter Morgan, *2666* de Roberto Bolaño, *Gata sobre teulada de zinc calenta* i *The End*, totes quatre amb direcció d'Àlex Rigola, així com *Quitt* de Peter Handke, dirigida per Lluís Pasqual, *Els jugadors*, de Pau Miró, la lectura dramatitzada de *La casa cremada* d'August Strindberg, *Els feréstecs* de Carlo Goldoni, sota la direcció de Lluís Pasqual, i *El policia de las ratas* de Roberto Bolaño, dirigida per Àlex Rigola. També va participar a *Els nostres tigres beuen llet* d'Albert Espinosa al Teatre Nacional de Catalunya.

Ha treballat també en televisió, i dels seus treballs destaca recentment la sèrie *Polseres vermelles* (TV3).

Contacte

Distribució

Elena Blanco

93 241 82 88

elena.distribucio@bito.pro

Nunu Santaló

663 818 137

nuri@bito.pro

Prensa Bitò

Mariona Gómez

972 40 20 04

mgomez@bito.pro

Prensa Minoria Absoluta

Anna Pujol

648 15 67 60

apujol@minoriaabsoluta.com

Bitò

Pati del Teatre 2

17190 Salt (Girona)

T 972 402 004

www.bito.pro